

[Stavad]

Derfor har skatteministeren også uret, når han siger, at det nu bliver attraktivt at spare penge op i virksomhederne. Nej, det attraktive består i at lave bogholderimæssige posteringer, som gør, at det ser ud, som der om efter de principper, man anvender, sker en opsparing i virksomheden. Men at man i samme forbindelse med samme slags bogholderimæssige posteringer tager pengene ud til privatforbrug og dermed gør det modsatte, nemlig får en skattemæssig præmie for at fjerne konsolideringen, modvirker incitamentet til konsolidering i virksomhederne. Derfor må jeg også sige, at skatteministeren ikke vil kunne lokke Socialdemokratiet til at stemme for sit forslag med en eller anden henvisning til en rund formulering om, at han fremover vil forhandle med de partier, der stemmer for. Vi vil ikke være med i skatteministerens »skattecirkus«, der lukker op for skattespekulation, som betyder, at almindelige mennesker med almindelige indkomster fortsat skal brandskattes, mens ministeren laver et stort skel imellem selvstændige erhvervsdrivende med gode indkomster og lønmodtagere og for den sags skyld også selvstændige erhvervsdrivende med lave indkomster, som fortsat skal betale høje skatter.

Skatteministeren laver en lille gruppe af privilegerede, selvstændige erhvervsdrivende med store formuer og høje indkomster, som fremover kan klare sig med en beskatning på 38 pct., uanset hvad indkomsten måtte være, og uanset hvor meget man vælger at trække ud til privatforbrug. Det er forskelsbehandling, så det klodser.

Jeg forstår godt, at de mennesker ikke spiller i Lotto, for de har skattesystemet, og det er blåstemplet af skatteministeren. Her er man sikker på, at gevinsten melder sig, hver gang man spiller på rouletten.

Jens Thoft (SF):

Jeg undrede mig meget over ministerens svar, når ministeren benægter den kritik, der er rejst vedrørende hullerne, for i betænkningen, der i øvrigt er optrykt med en masse interessante fiskeristatistikker – ved en fejltagelse, går jeg ud fra – er helt klart gengivet de svar, det handler om, og som klart dokumenterer, at man, hvis man er velstillet, hvis man har formue uden for virksomheden, ikke behøver at betale mere end 38 pct.

Virkeligheden er, at den virksomhedsordning, der står tilbage, hvis vi vedtager forslaget, er bedre end aktieselskabsordningen, for efter den vil indehaveren dog typisk komme til at betale 58 pct., for hvis han overhovedet ikke trak en krone ud til driftsherreløn, ville man fastslå, at der var tale om maskeret udbytte, og så ville han i det mindste komme til at betale udbytte-skat.

Hvis vi ser på den forenkling, som skatteministeren lovede hr. Ole Donner, så har jeg megen sympati for den. Det var den, der var fremlagt i efteråret i ministerens forenklingsrapport, og som er anvendelig for mange mindre virksomheder med forholdsvis store renteudgifter, og det var såmænd fornuftigt nok, ingen tvivl om det. Det ville også være en forenkling i forhold til mange erhvervsdrivende, som har problemer med virksomhedsordningen, heller ingen tvivl om det; så vil ministeren også erkende, at alle de julelege, som hr. Stavad og bilagene – jeg har også selv i al beskedenhed stillet en række spørgsmål – klart dokumenterer, ikke ville være omfattet af ministerens forenkling af virksomhedsskatteoven. Det vil sige, at man fortsat vil være nødt til at anvende det ret indviklede system med opsparingskonto og hævekonto osv., mens ministerens forenklingsforslag for de mindre erhvervsdrivende med forholdsvis store renteudgifter jo netop handlede om, at man kunne slippe for disse ting. Så ministerens løfte til hr. Ole Donner er ikke noget værd.

Det sidste problem er, at de erhvervsdrivende, der i dag benytter virksomhedsordningen, og som nu får fordelene, typisk er de erhvervsdrivende, der tjener mere end 240.000 kr. Man skal op på at betale mindst 12 pct.-skat, før der, om jeg så må sige, kan blive tale om den regnskabsassistance, man skal have for at kunne køre dette system. Det er altså typisk de velstillede erhvervsdrivende, der får fordelene. Den lille købmand, som ikke har formue udenfor, kommer fortsat til at betale 58 pct. i skat, mens den store indehaver af supermarkedet kan nøjes med 38 pct. Det hænger altså ikke sammen.

Jeg er nødt til at være en lille smule teknisk med det allersidste, og det beklager jeg over for Folketinget, men virkeligheden er nu den, at nu gælder det om at få tømt opsparingskontoen, at få hævet alt, hvad der står i virksomheden, så man i de kommende år kan slippe med at betale